మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

– మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

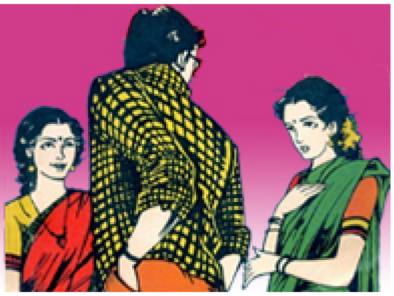

మితిమీరిన ఆరాధనా భావం

Infatution (ఒక విధమయిన మితిమీరిన ఆరాధనా భావం) ఎక్కువయినా అభిమానుల వ ఇబ్బంది పడ్డ వాళ్ళలో నేనూ ఒకణ్ణి టెక్నీషియన్‌గా నాకే యిబ్బంది అయితే మరి స్టార్స్ సంగతి చెప్పక్కర్లేదు. 'గుడ్డి' సినిమాలో యీ టాపిక్ అద్భుతంగ డీల్ చేయబడింది. రాజా - సినిమా వాళ్ళను వదిలిపెట్టి ఒక ప్రఖ్యాత రచయితను ఎన్నుకోవడంలోనే ఆయన ఇంటెలిజన్స్ తెలుస్తోంది. ఎందుకంటే ఏ సినిమా స్టార్‌ను ఎన్నుకున్నా మిగతా స్టార్స్ అభిమానుల వల్ల చాలా ఇబ్బందులున్నాయ్. రాజా సంగీత పిచ్చి, స్నేహిత పైత్యం కాస్త మోతాదుకు మించి ఉన్న సాహిత్యపు ఎఫెక్ట్ - కానీ, నవలలో ముఖ్యమయిన శిల్పాన్ని ఉత్కంఠత పెంపొందించే టెక్నిక్‌ను ఎప్పుడు నేర్చాడో నాకైతే తెలీదు. దాని కారణం కూడా అతని ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ కావచ్చు. బాగా గమనిస్తే ఒకచోట యండమూరి, కొండొకచోట మల్లాది మరొక చోట జంధ్యాల కనిపించకపోరు.

A Novel Which Is Well Begun Is Half Very Well Finished.

రాజా - మౌళవిక, మల్లాదులను ఎక్కడికి తీసుకెళ్తాడో? ఏం చేస్తాడోనని ఉత్కంఠతతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

వందనాలు.. వందనాలు... తలపుల హరిచందనాలు

ఈ కథలో సహజత్వం ఎందరో ప్రముఖ వ్యక్తుల్ని పాత్రలుగా మలుచుకోవడం జరిగింది. చెప్పి కొందర్ని చెప్పకుండా మరికొందర్నీ వాడుకున్నా అందరూ సహృదయంతో నన్ను మన్నించి, ఆశీర్వదించి, అభినందించారు. వారందరికీ ఈ కథను సీరియలైజ్ చేసిన 'పల్లకి' కందనాతి చెన్నారెడ్డిగారికి, సి.శివప్రసాద్ గారికి లిఖితపూర్వకంగా, మౌఖికంగా ఆశీస్సులనందించిన ప్రతి ఒక్కరికీ ముఖ్యంగా తన పేరుని, తనకు సంబంధించిన ఇన్‌ఫర్మేషన్‌ని వాడుకోడానికి అనుమతిచ్చి, నేను రాసిన ఏ ఒక్క పదాన్నీ మార్చకుండా నైతికంగా ఎంతో ప్రోత్సాహాన్నిచ్చిన నవలా రచయిత.. శ్రీ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తిగారికి నా కృతజ్ఞతలు

రాజా.

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

"ఈవినింగ్ వచ్చేసరికి లేటవుతుందమ్మా" అంటూ చెయ్యి ఊపేసి ముందుకు సాగిపోయాడు పార్థసారథి.

మౌళవిక, జయశ్రీ నిశ్శబ్దంగా నడుస్తున్నారు కారిడార్‌లో 'జస్టు వన్ మినిట్‌లో వచ్చేస్తాను వెళుతూ ఉండవే' అంటూ టాయ్‌లెట్‌లో దూరింది జయశ్రీ

"మధ్యాహ్నం కాలేజీ ఎగ్గొట్టేసి స్టేషన్‌కి వెళ్ళి మల్లాదికి సెండాఫ్ ఇస్తే" అని అనుకుంటూ నెమ్మదిగా జరుగుతున్న మౌళవిక తుళ్ళిపడింది భుజం మీద చెయ్యిపడడంతో.

సంయుక్త.

"జయశ్రీ ఏది?"

"టాయ్‌లెట్" అందామె నెమ్మదిగా.

"మొత్తానికి గట్టిదే నీతో స్నేహం నటిస్తూనే తన పబ్బం గడిపేసుకుంటోంది" అంది సంయుక్త.

"వాటార్యూ టాకింగ్?" అంది ఆమె కళ్ళు పెద్దవి చేసి.

"టాకింగ్ లేదు, గీకింగు లేదు. నీ థిక్కెస్టు ఫ్రెండ్ చూస్తూ ఉండు. ఎలా నిన్ను ముంచేస్తుందో?"

"సంయుక్తా కాస్త అర్థం అయ్యేట్టు మాట్లాడ్డం నేర్చుకో. జయశ్రీ గురించేనా నువ్వు చెప్పేది?" అంది మౌళవిక కోపంగా.

"ఆహా. అక్షరాలా ఆవిడ గురించే. నీకు తెలుసో తెలీదో మీ మల్లాదిని తను డీప్‌గా లవ్ చేస్తోంది."

"ఎవరు చెప్పారు నీకు. వాట్ బేస్ యు హావ్?" అంది గట్టిగా.

టాయ్‌లెట్ తలుపు తీసుకుని రాబోయిన జయశ్రీ అక్కడే ఆగిపోయింది. ఆమెకీమాటలన్నీ వినబడుతూనే ఉన్నాయి.

"నిన్న తనకి కాలు నొప్పీలేదూ ఏం లేదు. నేను తీసిన ఫోటోని నాశనం చెయ్యడానికి జయశ్రీ మాస్టర్ ప్లాన్ వేసింది. విజయలక్ష్మి చెప్తుంటే నమ్మలేకపోయాను. మీరింత క్లోజ్‌గా ఉంటారు కదా. నువ్వు లైక్ చేస్తున్న మల్లాదిని తనెందుకు లవ్ చేస్తుందా అని నేనూ అనుకున్నాను. అందుకు రాత్రికి రాత్రే ఫిల్మ్ డెవలపింగ్‌కి ఇచ్చాను. ఉదయాన్నే కాలేజ్‌కి వచ్చేముందు వెళ్ళి అడుగుదును కదా. మొత్తం రీల్ అంతా ఫాగ్ అయిపోయి ఉంది" అంది సంయుక్త.

"అంత మాత్రం చేత దానికి లవ్ అనే పేరు పెట్టెయ్యాలా?"

"సరే ఒద్దు. ఆ మాత్రం అయిడియా మరీ నీకెందుకు రాలేదు. ఓ..కే నీకు అలాంటి కుళ్ళు కుత్తిరి ఆలోచనలు రావనే అనుకుందాం. పోనీ ఇలా చేశానే అని నీతో చెప్పిందా?"

మౌళవిక తల అడ్డంగా తాటించింది అప్రయత్నంగానే.

"అక్కడే తెలిసిపోవటంలే? నీకు తను పెద్ద హాండివ్వటం మాత్రం డెఫినెట్."

మౌళవిక మనసు వికలమైపోయింది అనుకోని పరిణామానికి. పిక్నిక్‌లో జయశ్రీ కాలు పట్టుకుని పడిపోవటం, మొత్తం అంతా నాటకం అయితే నేను ఆవిడకు చాలా ఋణపడి ఉన్నట్లు లెక్క అని మల్లాది తనతో కారులో అనడం, "మల్లాదిగారికిలాంటివన్నీ కొట్టిన పిండి అంకుల్" అంటూ జయశ్రీ డైనింగ్ టేబులో దగ్గర అనడం ఇవన్నీ ఒక్కొక్కటిగా ఆమె స్మృతిపథంలో చోటుచేసుకుంటూ ఉదయాన్నే మల్లాది మోటార్ సైకిల్ మీద వస్తుంటే జయశ్రీ గేటు తియ్యటం దగ్గర ఆగాయి ఆమె ఆలోచనలు.

తొమ్మిదిదాకా లేవనన్న మల్లాది ఉదయాన్నే జయశ్రీ ఇంటికి వెళ్ళుంటాడా? జయశ్రీ ఇల్లు తనకెలా తెలుసు? మల్లాదిలాంటి ఐ.క్యూ ఉన్న వ్యక్తులకు ఇటువంటివి ఓ సమస్య కానేకాదు. అంటే ఇద్దరూ కలిసే తన ఇంటికి వచ్చారా మోటార్ సైకిల్ మీద కూచుని.

గుండె బద్దలయి కంట్లోకి వచ్చినంతగా ఎర్రగా అయినాయామె కళ్ళు. "అదొస్తున్నట్టుంది. మిగతావి మీకు సాయంత్రం ఫోన్ చేసి చెపుతాను" అని స్పీడుగా వెళ్ళిపోయింది సంయుక్త. దూరాన నిలబడి ఉన్న జయశ్రీని చూసి.

మౌళవిక కళ్ళెత్తి జయశ్రీ వంక చూసింది. మరొక్క సెకండులో బాంబు పేలబోతోందన్న విషం తెలిసిన వ్యక్తుల ఇద్దరి మధ్య నిశ్చేష్టతో కూడిన నిశ్శబ్దం.

9

మౌళవిక జయశ్రీనే చూస్తోంది.

ఊహించని ఆ పరిస్థితికి జయశ్రీ చూపులు కూడా బిత్తరపోయే ఉన్నాయి.

తన గుండెల్లో చెలరేగుతున్న దావాలనం పెల్లుబికి కనుగుడ్లను పెటేల్మంటూ పగలకొట్టుకుని ఉప్పెనలా, ఉప్పని కన్నీటి రూపంలోనో, రక్తం రూపంలోనో బయట పడుతుందేమోనన్న అనుమానంతో కనురెప్పల్ని గట్టిగా మూసి, కన్నీటిని, ఆవేశాన్ని నిగ్రహించుకుంటూ.

"జై లంచ్ రూమ్‌కి పద" అంది మౌళవిక.

ఇద్దరూ మౌనంగా నడుస్తున్నారు. సహనానికి ప్రతిరూపాల్లా.

ఇద్దరి మనసులోనూ ఒకే సంఘర్షణ. అది మల్లాది.

కానీ ఆ రెండు హృదయాలలోని స్పందనకు వేర్వేరు పరమార్థాలున్నాయి. ఒకటి అర్థవంతమైనది. ఇంకొకటి సమర్థవంతమైనది.

ఒకటి స్నేహం, మరొకటి ధ్యేయం?

లంచ్ రూమ్ మరో రెండు అడుగులుండగానే వేగం మరికొంచెం ఎక్కువ చేసి విసురుగా ఆ రూమ్‌లోని టేబుల్ మీదికి ఒరిగిపోయి ఏడ్వడం మొదలుపెట్టింది మౌళవిక. అంతవరకూ ఆనకట్ట వేపు ఉంచిన ఆమె ఆవేదన కట్టలు తెంచుకుని ప్రవహించసాగింది.

తాపీగా గదిలోకి వచ్చిన జయశ్రీకి మొదట గుండె ద్రవించిపోయింది ఎగిరిపడుతున్న ఆమె భుజాలను చూస్తుంటే, ఓ అరనిముషం పాటు అలాగే నిలబడింది కావలసిన ధైర్యాన్ని మానసికంగా సమకూర్చుంటూ. మౌళవికను సముదాయించగలనన్న నమ్మకం కుదరగానే గుండెలనిండా గాలి పీల్చుకుని వదిలింది. లంచ్ రూమ్ తలుపు ఓరగా చేరవేసింది. మెత్తగా నడుచుకుంటూ వచ్చి ఆమె వీపుమీద చేయివేస్తూ పిలిచింది మృదువుగా.

"విక్కీ" అంటూ.

తోక తొక్కిన త్రాచు పడగ ఎత్తినంత వేగంగా తల ఎత్తింది మౌళవిక. "నన్నలా పిలవొద్దు" అంది కళ్ళను మరింత ఎరుపు చేసుకుంటూ.

"నిన్నిలా మీ అమ్మా, నాన్న మాత్రమే పిలుస్తారని నాకు తెలుసు విక్కీ. నేను కూడా నిన్నలా కడుపులో పెట్టుకుని కాపాడే దాన్నే తప్ప కడుపులో కుళ్ళు పెట్టుకుని మోసం చేసేదాన్ని కాదని చెప్పడం కోసమే నిన్నిలా పిలిచాను."

"మోసం కాకపోతే నువ్విప్పుడు నాకు చేసిందేమిటి?" అందామె ఉక్రోషంగా.

"అసలు నేను నీకు ద్రోహం చేస్తానని ఎలా అనుకున్నావు విక్కీ? ఇంతేనా నువ్వు నన్ను నమ్మింది? నువ్వు నా పట్ల చూపించిన అభిమానం, ఆప్యాయత, ఆపేక్షల విలువ యింత తక్కువా?"

"కాదు. నేన్నిన్నెంతో అభిమానించాను. నువ్వే.. నువ్వే" వెక్కిళ్ళ మధ్య మాటలు సరిగ్గా రావటం లేదామెకి.

"లేదు విక్కీ ఎక్కడయినా లోపం ఉందేమో చూసుకో."

"నో. మై ఎఫెక్షన్ ఈజ్ స్పాట్ లెస్" అంది మౌళవిక. గట్టిగా వెక్కిళ్ళను ఉగ్గపట్టుకుని.

"దెన్ వైడు యూ డౌట్ యువర్ ఎఫెక్షన్?" అంది జయశ్రీ సాధ్యమయినంత నెమ్మదిగా. ప్రతి అక్షరాన్ని తూచి తూచి వదిలిందేమో ఎంతో బలంగా వెలువడ్డాయామె మాటలు.

మౌళవిక ఓ క్షణం పాటు నిరుత్తరాలయిపోయింది ఆ ప్రశ్నకి.

"ఎంతో నిర్మలమయిన అభిమానాన్ని రుచి చూపిన వారెవరూ నీకు ద్రోహం తలపెట్టలేరు విక్కీ. నన్ను నమ్ము" అంది జయశ్రీ మౌళవిక చేతిమీద చేయివేస్తూ. భోరుమని ఆమె చేతుల్లోకి వాలిపోయింది మౌళవిక.

"నాకు పిచ్చెక్కిపోతోంది - జై ప్లీజ్ సేవ్ మీ" అంటూ.

"ఛ. నువ్వు మరీ ఇంత పిరికిదానివనుకోలేదు"

"షేమ్ లే. లేచి ముఖం కడుక్కో" అని ఆమెని ఆప్యాయంగా పొదవి పట్టుకుని వాష్ బేసిన్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళి టాప్ ఆన్ చేసింది జయశ్రీ

చేతులతో నీటిని ముఖం మీదకు పోసుకుంటూ ఒక్కసారిగా టాప్ కింద తన తల పెట్టేసిందామె ఆవేశాన్ని అదుపులో పెట్టుకోలేక.

జయశ్రీ అడ్డు చెప్పలేదు. నిజంగా అటువంటి సమయంలో కొంతసేపు ఊరుకోవటమే ఉత్తమం. అలాగే జరిగింది కూడా.

మౌళవిక లేచి రెండు చేతుల్నీ వాష్ బేసిన్‌కి వేసి నొక్కుతూ, నీటి ధారలు కారుతున్న ముఖాన్ని వెనక్కి వంచి వెక్కిళ్ళని అదుపులో పెట్టుకుని "నాకు చచ్చిపోవాలనుంది జై" అంది.

"అలాగేలే. ముందిలారా" అంటూ ఆమె ముఖం తుడిచి కూచోపెట్టి మంచినీళ్ళ గ్లాసిచ్చింది జయశ్రీ మొత్తం గ్లాసుని గుక్కలో ఖాళీ చేసిందామె. టేబుల్ మీద ఆ గ్లాసుని పెట్టి రెండు చేతులతోనూ కణతలు నొక్కుకుంటూ 'నేను నిజంగా చచ్చిపోతాను' అంది మెల్లగా.

"చావుగానీ, అతన్నెవరు చేసుకుంటారు పెళ్ళి?" అంది జయశ్రీ

"నువ్వన్నావుగా నువ్వు చేసుకో. నీమీద నా అభిమానాన్ని ఇలాక్కూడా చూపించుకుంటాను" అంది మౌళవిక కసిగా.

"ఏం విక్కీ. మరీ ఇంత ఇండివిడ్యుయాలిటీ లేనిదానిలా కనిపిస్తున్నానా నీకు? మీరిద్దరూ ఒకర్నొకరు ప్రేమిస్తున్నారని తెలిసి కూడా అలాంటి పనులు చేయడానికి నేనేం బరితెగించిన దాన్ననుకున్నావా?"

"జై? అంది మౌళవిక గగుర్పాటుతో కూడిన జలదరింపుతో. ఆయన నన్ను ప్రేమిస్తున్నారా?" అడిగింది ఓ క్షణం తర్వాత నెమ్మదిగా.

"ఆహా. నిక్షేపంగా ఓ రకంగా నీకన్నా అతనిదే గొప్ప ప్రేమ అతడు నిన్ను చాలా డీప్‌గా లవ్ చేస్తున్నాడు" అంది జయశ్రీ

"నీకు ఎవరు చెప్పారు? అలా అని నువ్వే అనుకుంటున్నావా?"

"సరియైన సాక్ష్యం లేనిదే తొందరపడడానికి నేనేం సంయుక్తననుకున్నావా? ఉదయం మీ యింటికొస్తుంటే దారిలో అతనే కనిపించి చెప్పాడు. ఇద్దరం ఆ విషయమే మాట్లాడుకుంటూ వచ్చాం." అంటూ చెబుతున్న జయశ్రీ ఒక్కసారి వెనక్కి తూలిపడింది మీద మౌళవిక పడగానే.

"జై..ప్లీజ్ మరొక్కసారి చెప్పు. ఆయన నిజంగా నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానన్నారా?"

ఆ సమయంలో మౌళవిక ముఖంలోని సంతోషాన్ని వర్ణించడానికి భాషకు బలం చాలదు. భావానికి ఆవేశం తోడవదు. కేవలం కళ్ళుండే మనసు మాత్రమే చూడగలదా ఆనందాన్ని.

"పిచ్చిదానా. దేన్నీ తట్టుకోలేవే నువ్వు?" అంది జయశ్రీ ఆమె బుగ్గలు చిదుముతూ.

"నిజం పూర్తిగా చెప్పనా?"

"ఊఁ.. హరియప్"

"నాకు మొన్న ఆయన్ని చూసినప్పుడే అనిపించింది. ఖచ్చితంగా నిన్ను లవ్ చేస్తున్నాడని, నిన్న పిక్నిక్‌తో మీ యిద్దరి మూమెంట్స్ నా అనుమానాన్ని మరింత బలపరిచాయి."

"మరీ అంత బయటపడేట్టు ప్రవర్తించలేదే ఆయన, అలాగయితే ముందు నాకు తెలిసుండేది" అంది మౌళవిక. ఇప్పుడామె పూర్తిగా నార్మల్ కండిషన్‌కి వచ్చేసింది.

"అదే ప్రేమలోని తమాషా ఒకరినొకరు ప్రేమించుకుంటూ ఉంటారు. అవతలివారు కూడా ప్రేమిస్తూనే ఉంటారని ఓ నమ్మకం. అది నిజం కాదేమోనని ఓ మూల సంకోచం. అప్పుడు అవసరమవుతుంది రాయబారం. ఒకసారి ఆ లైన్ క్లియర్ అయిపోయాక ఆ రాయబారం నడిపిన వాళ్ళని కూడా మర్చిపోతారు."

"ఛ..ఛ! నిన్నలా ట్రీట్ చెయ్యనే. తర్వాతేం జరిగిందో చెప్పవే బాబ్బాబూ" అంది మౌళవిక జయశ్రీ గడ్డం పట్టుకుని.

"ఏముందీ? ఉదయం మీ ఇంటికొస్తుంటే ఆయన కనిపించాడు. నిన్న ఆ రీల్ ఫాగ్ చేసినందుకు థ్యాంక్స్ చెప్పాడు. అలా నీ గురించి ఎత్తాడు. నీ అమాయకత్వం, ఆరాధనతో కూడిన కళ్ళు అని ఏమిటేమిటో అన్నాడు. నువ్వు ఒప్పుకోలేదుగాని నీకోసం జీవితాంతం ఎదురు చూస్తానన్నాడు."

"నేను ఒప్పుకోనని ఎందుకు అనుకున్నాడాయన?"

"అదేనే మొన్ననే పరిచయం అయి ఇవాళే ప్రేమిస్తున్నానంటే 'మీ మొగాళ్ళంతా ఇంతే' అని నువ్వెక్కడంటావోనని జంకుతున్నాట్ట."

"ఆయన అలా జంకారంటే అది ఆయన సిన్సియారిటీకి నిదర్శనం. మరి నువ్వు చెప్పొచ్చుగా ఆయనకి, నేను కూడా ఆయన్ని" అంటూ ఆగిపోయింది మౌళవిక సిగ్గు గుర్తొచ్చి.

"వార్నీ అప్పుడే ఎంత పెనవేసుకొస్తున్నావే? అయినా అప్పుడే చెప్పేస్తే మజా ఎక్కడుంటుందే పైగా చులకన అయిపోవూ? ఎలాగూ ఓ వారంలో తిరిగొచ్చేస్తాడుగా అప్పుడు చెపుదాంలే."

"లేదే నాకాయన్నిప్పుడే చూడాలని ఉంది. ట్రైన్‌కి వెళితే ఇంట్లో ఉంటాడంటావా 'పోనీ మధ్యాహ్నం వెళ్ళనా?" అంది మౌళవిక ఆదుర్దాగా.

"అతను ట్రైన్‌లో వెళ్తాడో, ఫ్లయిట్‌లో వెళ్తాడో నీకేమైనా చెప్పాడా" అడిగింది జయశ్రీ మౌళవిక లేదన్నట్టు పెదవి విరిచింది.

"మరెక్కడికి వెళ్తావు?"

ఆమె బిక్కముఖం వేసింది. "అందుకే విక్కీ మనసుకి కాస్త కళ్ళెం వెయ్యి. అంతా శుభ్రంగా ముగుస్తోంది ముందుగా ఈ ఫైనలియర్ పూర్తికాని ఈలోగా అల్లరి పడిపోకే. ఆడపిల్లలకి పరువు ముఖ్యం."

"ఇదుగో. నువ్వు పెద్ద ఆరిందాలా సలహాలిచ్చెయ్యకే. ఆయన ఒప్పుకుంటే ఈ చదువూ గిదువూ ఓ మూలకి విసిరేసి నెల తిరిగేలోగా పెళ్ళి చేసేసుకోనూ?" అంది మౌళవిక కలల్లో తేలిపోతూ.

"అలాగేలే ముందు ఇక్కడ మన సంగతి చూడు. సెకండ్ అవర్ కూడా అయిపోవచ్చింది. బుద్ధిగా కాస్త మనసుని కంట్రోల్ చేసుకుని క్లాసుకిరా. నిన్న కూడా కాలేజీ ఎగ్గొట్టాం నీ పుణ్యమా అని. ఇవాళైనా అటెండ్ కాకపోతే బావుండదు. అన్నట్టు లంచ్ టైమ్‌లో నేను ఇంటికి వెళ్ళాలి. మధ్యాహ్నం రాకపోవచ్చు" అంది జయశ్రీ గబగబా.

"అదేంటి మళ్ళీ?"

"వరసగా ఈ మూడురోజుల నుంచీ నీ కొలువేగా నాకు. అంచేత ఇంట్లో కాస్త పని పేరుకుపోయింది తప్పదు మరి."

"నువ్వు లేకుండా ఎలాగే?" అంది మౌళవిక బిక్కముఖం పెట్టి.

"నెల తిరక్కుండా పెళ్ళి చేసుకుంటానన్నావుగా. కొంచెం నన్నొదిలి ఉండడం కూడా ప్రాక్టీస్ చెయ్యి. లేకపోతే ఆయన నన్ను తిట్టుకుంటాడు అనవసరంగా."

అంతే మౌళవిక ఊహల్లోకి వెళ్ళిపోయింది. క్లాసుకి వెళ్ళడం, లంచ్ అవర్‌లో జయశ్రీ వెళ్ళిపోవటం, తిరిగి తను క్లాసులో కూర్చోవటం ఇవన్నీ అప్రయత్నంగానే చేస్తోందామె.

ఉదయం సంయుక్త రేపిన తుఫానువల్ల మౌళవిక మూడీగా ఉందని లంచ్ రూమ్‌లో ఆమె జయశ్రీతో ఘర్షణ పడిందని, అందుకే లంచ్ బ్రేక్‌లో జయశ్రీ ఇంటికి వెళ్ళిపోయిందని అనుకున్నారు స్నేహబృందంలోని తక్కిన సభ్యులు. కానీ ఒక్కరికీ మౌళవికను పలకరించడానికి ధైర్యం చాల్లేదు. ఆమె గనుక బరస్ట్ అయిందంటే దాన్ని కంట్రోల్ చేసే శక్తి ఒక్క జయశ్రీకే ఉందని అందరికీ తెలుసు.

సంయుక్తకి మాత్రం చాలా సంతోషంగా ఉంది.

"ఒక విధంగా తను పరోక్షంగా మల్లాది మీద కక్ష సాధించగలిగింది. ఇక ప్రత్యక్షంగా మొదలుపెట్టాలి. లేకపోతే పదిమంది ముందు తనని అంత తక్కువ చేస్తాడా?"

ఫైనల్ అవర్ అవగానే మౌళవిక కూర్చునే బెంచివంక చూసిందామె. ఖాళీగా ఉందక్కడ.

"ముందే వెళ్ళిపోయి ఉంటుంది. ఫర్వాలేదు. సయంత్రం ఇంటికి వెళ్ళో లేక ఫోన్ చేసో మాట్లాడొచ్చు" అని అనుకుంటూ కారు పార్కింగ్ చేసివున్న స్థలానికి వచ్చింది.

అక్కడ మౌళవిక.

"నాకు తెలుసు మౌళవికా. నువ్వు నన్ను కలుస్తావని. ఏమంది జయశ్రీ? ఏ పాపమూ ఎరగని నంగనాచి కబుర్లు చెప్పిందా? నా ఇష్టం అంటూ ఎదురు తిరిగిందా?" అడిగింది సంయుక్త.

"నీకు తెలియదు సంయుక్తా? జయశ్రీ నా పాలిటి దేవత. ఆయన నన్ను ప్రేమిస్తున్నారన్న శుభవార్త చెప్పింది. దయచేసి ఆ అమాయకురాలి మీద అభాండాలు వేసి దాని లైఫ్ నాశనం చెయకు ప్లీజ్" అంది మౌళవిక చేతులు జోడిస్తూ.

"నువ్వెంత పిచ్చిదానివి మౌళవికా ఎవరేం చెపితే అది నమ్మేయ్యడమే?"

"అలాగా చూస్తూ ఉండు నెలరోజుల్లోగా ఆయన్ని పెళ్ళి చేసుకోకపోతే?"

సంయుక్త కలవరపడింది. మార్నింగ్ ఇచ్చిన డోస్‌కు మౌళవిక ఈ జన్మలో జయశ్రీని దగ్గరికి రానివ్వదని అనుకుంది. వెంటనే తమాయించుకుంది.

"నెలరోజులెందుకూ? నువ్వొప్పుకుంటే రేపే ఆయన నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. కాకపోతే అతడు నిజంగా మల్లాది అవునా కాదా అన్నదే నా అనుమానం" అంది వీలయినంత పుల్లవిరుపుగా.

వేగంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెని ఆకస్మాత్తుగా ఎవరో పిడికిట్లో పట్టేసి గట్టిగా నొక్కేసినంత ఉక్కిరి బిక్కిరిగా సర్వావయాలు చచ్చుబడిపోయినంతగా నిర్విణ్ణురాలయిపోయింది మౌళవిక ఒక్కసారిగా.

"నాకు తెలుసు. నీకిది షాకేనని. అయినా చేతులు కలేక ఆకులు పట్టుకుని ప్రయోజనం లేదని ఇప్పుడే చెపుతున్నాను. అతను నిజంగా మల్లాది కాడని ఇది కూడా ఆ జయశ్రీ మాస్టర్ ప్లాన్ లో ఒక భాగమేనని నా అనుమానం.

"సంయుక్తా.. నేన్నీకేం అపకారం చేశానని నన్నిలా చిత్రవధ చేస్తున్నావు?" అంది మౌళవిక ఇంక భరించలేక.

"ఛ నేను నీకు అపకారం చెయ్యడమేమిటి? డోన్ట్ బీ సిల్లీ ఓ.కే. జయశ్రీ నిజంగా చాలా మంచిది. ఆమెకు మల్లాది అని చెప్పుకునే ఈ కుర్రాడికి అసలు సంబంధంలేదు. పోనీ ఇతను మల్లాది అని నువ్వు ఖచ్చితంగా చెప్పగలవా? ".

"వై.. నాట్. అతను మనకి ఎన్నో విషయాలు చెప్పాడు. అవన్నీ నిజం" అంది మౌళవిక ఆవేశంగా. నిజమే. అవన్నీ నిజమే కానీ అవన్నీ ఎంతోకాలంగా ఎన్నో పత్రికలలో ఒరిజనల్ మల్లాది యిస్తున్న ఇంటర్వ్యూల సమ్ అప్ అనే చెప్పొచ్చు. నేను కూడా రెగ్యులర్‌గా ఫాలో అయి అవన్నీ ఓ దగ్గిర పెట్టుకుని కంఠతా పట్టేసి వచ్చేస్తే నన్ను కూడా మల్లాదనే అంటావా?" అడిగింది సంయుక్త. ఆమెకు తెలుసు తను నాటుతున్న విషబీజాలు ఎంత శక్తివంతమైనవో.

"ఆయన నన్ను మొదట కలిసినప్పుడు నేను ఆదివిష్ణుగారికి రాసిచ్చిన నా అడ్రసు చీటీ"

"ఓస్.. ఇదో పెద్ద ఎవిడెన్స్? ఆదివిష్ణు చేతిలోంచి ఆ స్లిప్ ఎంతమంది చేతులైనా మారొచ్చు కదా? అసలీ డూప్లికేట్ ఎన్నాళ్ళ నుంచి నీమీద కన్నేసి ఉన్నాడో ఆ అవకాశాన్ని చక్కగా ఉపయోగించుకోవచ్చుకదా?"

మౌళవిక అప్రతిభురాలయిపోయింది. ఆమె శరీరం సన్నగా ఒణుకుతుంది. "నువ్వు ఎప్పుడైనా మల్లాదిని చూశావా? కనీసం ఆయన ఫోటో గాని?"

లేదన్నట్టు తలాడించిందామె.

"ఎప్పుడైనా ఏ రేడియో ఇంటర్వ్యూలోనయినా అతని గొంతు విన్నావా?"

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments